

Τρία σενάρια για την οικονομία

Με τρία σενάρια, που περιγράφονται στην ετήσια έκθεσή του, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) επιχειρεί να προσεγγίσει τις οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα κατά τα επόμενα χρόνια και να επισημάνει τους κινδύνους που απειλούν την οικονομία της χώρας μας.

Το πρώτο και το πλέον αισιόδοξο θεωρεί ότι τηρούνται οι υποθέσεις του προγράμματος σύγκλισης και εξασφαλίζεται η απαιτούμενη δημοσιονομική προσαρμογή.

Το δεύτερο και απαισιόδοξο σενάριο, ξεκινά με την διαπίστωση ότι σήμερα το δημόσιο χρέος (περιλαμβάνονται τα πάντα ακόμη και το αμυντικό χρέος) προσεγγίζει το 130% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (ΑΕΠ) και σε απόλυτους αριθμούς τα 22 τρις. δρχ. Συνοδεύεται δε με τις υποθέσεις ότι τα φορολογικά έσοδα αποκλίνουν από τους στόχους του προϋπολογισμού και η αύξηση του εθνικού προϊόντος είναι μικρότερη από την προβλεφθείσα στο πρόγραμμα σύγκλισης (2% αντί 4%).

Βάσει των ενδείξεων που έχουν για το πρώτο τρίμηνο του έτους, οι εμπειρογνώμονες του ΔΝΤ, υπολογίζουν τις ετήσιες αποκλίσεις των φορολογικών εσόδων σε 1,5%–2,5% του ΑΕΠ, δηλαδή μεταξύ 255–420 δισ. δρχ. Στην περίπτωση αυτή η δημοσιονομική προσαρμογή καθυστερεί, με αποτέλεσμα το χρέος να αυξάνει, αντί να συγκρατείται και να μειώνεται.

Η βραδύτερη οικονομική μεγέθυνση τα επόμενα χρόνια, επιδεινώνει το πρόβλημα και ο πληθωρισμός ενώ υποχωρεί στο 11% το 1994, στη συνέχεια λόγω της δημοσιονομικής πίεσης εκτινάσσεται και πάλι στο 20%. Το σενάριο αυτό έρχεται να υπογραμμίσει τους μεγάλους κινδύνους που απορρέουν από ενδεχόμενη χαλάρωση κατά την προεκλογική περίοδο και από την εκτροπή του προγράμματος σύγκλισης φέτος και του χρόνου. Στο σημείο αυτό η έκθεση συστήνει στην κυβέρνηση να έχει έτοιμες εναλλακτικές λύσεις, από τις οποίες δεν πρέπει να αποκλεισθούν τα φορολογικά μέτρα.

Το τρίτο σενάριο, διαφορετικό από τα

προηγούμενα, στηρίζεται στην υπόθεση ότι η ανταγωνιστικότητα βελτιώνεται, χωρίς όμως στο κείμενο της έκθεσης να διευκρινίζεται ότι αυτή έρχεται από επιτάχυνση της διολίσθησης της δραχμής ή από βελτίωση της παραγωγικότητας. Το σενάριο αυτό υποθέτει, επίσης, ότι η δημοσιονομική προσαρμογή συνεχίζεται μεν αλλά με βραδύτερους ρυθμούς από τους προβλεπόμενους στο πρόγραμμα σύγκλισης. Στην περίπτωση αυτή, βελτιώνονται οι αναπτυξιακές προοπτικές, περιορίζεται το εξωτερικό έλλειμμα, αλλά το δημοσιονομικό πρόβλημα και πάλι δεν αντιμετωπίζεται, υπονομεύοντας σταθερά και μόνιμα τις οικονομικές εξελίξεις.

Αξιολογώντας τα παραπάνω σενάρια, η έκθεση του ΔΝΤ, καταλήγει στο βασικό συμπέρασμα ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση ως προς το δημοσιονομικό πρόβλημα και η αντιμετώπιση του επείγει. Η δημοσιονομική προσαρμογή, κατά το ΔΝΤ, πρέπει να είναι όσο το δυνατόν μεγαλύτερη και όσο το δυνατόν πιο γρήγορη.

ΑΝΤ. ΚΑΡΑΚΟΥΣΗΣ